

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets sigte og baggrund.

Med lovforslaget samles følgende love i en fælles fiskerilov:

- Lov om saltvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 11. november 1998 (herefter saltvandsfiskeriloven).
- Lov om regulering af fiskeriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 802 af 11. november 1998 (herefter reguleringsloven).
- Lov nr. 482 af 12. juni 1996 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administration af produktionsafgifter m.v. (herefter EU-bemyndigelsesloven).
- Lov nr. 285 af 27. april 1994 om førstegangsom sætning af fisk, som ændret ved § 24 i lov nr. 386 af 22. maj 1996 (herefter omsætningsloven).
- Lov om ferskvandsfiskeri, jf. lovbekendtgørelse nr. 495 af 16. juni 1997 (herefter ferskvandsfiskeriloven).
- Lov nr. 227 af 8. april 1992 om fisketegn m.v. (herefter fisketegnsloven).
- Lov nr. 101 af 27. marts 1933 om frednings- og ordensbestemmelser for fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende farvande (herefter loven om fiskeri i dansk/svenske grænsefarvande).
- Lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m. (herefter Randers Fjord loven).
- Lov nr. 42 af 13. februar 1959 om fiskeri i Flensborg inderfjord (herefter Flensborg Fjord loven).

Hovedsigtet med fiskeriloven er at skabe et overskueligt, sammenhængende og tidssvarende nationalt regelsæt for fiskeriet.

De ældste love kan dateres tilbage til forrige århundrede, hvor de første egentlige fiskerilove blev gennemført. Lovene er ganske vist løbende revideret, men det er vanskeligt at skabe sig et systematisk overblik over regelsættet, der regulerer fiskeriindsatsen og den første omsætning af fisk.

For brugeren betyder spredningen på de mange love, at næsten alle aktiviteter i forbindelse med fiskeri er undergivet regler, der findes i flere love, f.eks. vil næsten ethvert erhvervsfiskeri være undergivet regler, der følger af både saltvandsfiskeriloven, reguleringsloven og EU-bemyndigelsesloven.

For sammenhængen mellem ferskvand og saltvand især i de kystnære områder er opdelingen på to love kunstig. I praksis søges problemstillingerne løst i sammenhæng, da bestandssituationen i ferskvandsområderne og de kystnære områder hænger nøje sammen.

Den nationale fiskerilovgivning fungerer i sammenhæng med den fælles EU-fiskeripolitik. EU-regelsættet fastlægger en række forpligtigelser for medlemslandene med hensyn til gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og kontrol med overholdelsen af EU-regelsættet. Samtidig er det overladt til medlemslandenes eget valg på hvilken måde, man i forhold til egne fiskere vil administrere indenfor de fælles rammer. F.eks. er det overladt til de enkelte medlemsstater at fastsætte regler for, hvordan og på hvilke vilkår de kvoter, der afsættes til Danmark, fordeles blandt danske fiskere. Det samme gælder for så vidt angår styringen indenfor rammerne af de fælles retningslinier for den samlede flådekapacitet i medlemslandene. Desuden er en række spørgsmål vedrørende f.eks. rekreativt fiskeri, fiskeriet i ferskvand og på ukvoterede bestande medlemstaternes kompetence.

I forslaget samles de regler, der knytter sig til fiskeriudøvelsen og den første omsætning af fisk.

Udover de nævnte 9 love, som samles i forslaget, gælder med direkte relation til fiskerisektoren lov nr. 483 af 12. juni 1996 om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren (herefter strukturloven). Denne lov indgår ikke i forslaget og ændres ikke på grund af gennemførelsen af fiskeriloven. Strukturloven vedrører fremme og fornyelse m.v. for hele fiskerisektoren, med mulighed for støtte og strukturforanstaltninger. Der er således ikke tale om forhold, der vedrører regelsættet omkring fiskeriudøvelse som sådan. Selvom strukturloven ikke inddrages, vil der i administra-